

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: J. Š., narozen X,
bytem X,

proti

žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Liberci,**
sídlem Rumjancevova 149/10, 460 01 Liberec,

za účasti osoby
zúčastněné na řízení: **Ing. arch. E. K.,** narozena X,
bytem X,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 7. 2017, č. j. ZKI LI-O-15/283/2017-6,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 7. 2017, č. j. ZKI LI-O-15/283/2017-6, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Žatec, (dále i jen „katastrální úřad“) ze dne 10. 4. 2017, č. j. OR-338/2016-533, který rozhodl podle § 45 odst. 3 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“) I. výrokem tak, že stavební parcela č. 36/1 v katastrálním území Veletice (dále jen „předmětná parcela“) bude v katastru nemovitostí evidována podle výsledku obnovy katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací s výměrou 234 m², a II. výrokem tak, že zamítl námitku žalobce proti zobrazení předmětné parcely v katastrální mapě vzniklé obnovou přepracováním. Žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

Žaloba

2. Žalobce podal rozsáhlou žalobu, jejíž podstatou bylo to, že v rozporu se skutečným stavem není v obnoveném katastrálním operátu uvedeno jeho vlastnické právo ke sporné části předmětné parcely, u níž jsou jako vlastníci evidovány Ing. arch. E. K. a K. K. Žalobce své vlastnické právo ke sporné části předmětné parcely dovozoval z přídělu usedlosti č. p. X ve X určené jeho právnímu předchůdci, panu M. Š. V obnoveném katastrálním operátu nebyla v rozporu se skutečným stavem nemovitostí v terénu vyznačena ani parcela, která by tuto spornou část předmětné parcely představovala. Dále žalobce namítal chybné geometrické a polohové určení předmětné parcely, ke kterému došlo v důsledku neoprávněně zakreslené slučky bez jakékoli aktualizace a patřičné listiny, kdy katastrální úřad nepřípustně provedl sloučení sporné části předmětné parcely s předmětnou parcelou. Sporná část předmětné parcely přitom podle žalobce slouží jako jediná přístupová komunikace spojující veřejnou komunikaci a bývalou zemědělskou usedlost včetně domu č. p. X v jeho vlastnictví.
3. Žalobce dále poukázal na to, že u sporné části předmětné parcely jde o stejnou situaci jako u pozemku parc. č. XA, u kterého však obec Holedeč (na rozdíl od Ing. arch. E. K. a K. K. u sporné části předmětné parcely) uznala, že tento pozemek byl předmětem přídělového řízení a přidělen předchůdci žalobce.
4. Namítal také, že nebylo přihlédnuto ke geometrickému plánu č. 208-238/2015, záznamu podrobného měření změn č. j. 476/2008 ani jím předloženému posudku ze dne 21. 8. 2014 ve znění dodatku zpracovaného Ing. M. K, MBA, které mají prokazovat skutečný stav pozemků v terénu.
5. K průběhu správního řízení žalobce namítl, že katastrální úřad zřejmě provedl dokazování mimo ústní jednání, aniž by o tom žalobce vyrozuměl, pouze jej vyzval k seznámení se správním spisem. Zpochybnil též mravnost, nezávislost, nestrannost a odbornost správních orgánů a namítl jejich podjatost. Namítl též, že rozhodnutí nebyla vydána v zákonem stanovených lhůtách, řízení nebylo v souladu se zákonem přerušeno a žalovaný žalobci ve lhůtě 30 dnů od podání odvolání nesdělil, zda shledal, či neshledal důvody k zahájení řízení o prohlášení nicotnosti prvostupňového rozhodnutí.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí. Shrnl, že žalobce se domáhal změny geometrického a polohového

určení pozemku – předmětné parcely, neboť podle něj část předmětné parcely, kterou žalovaný v napadeném rozhodnutí označil jako „obdélník“, byla součástí přídělu a jedinou přístupovou komunikací k zemědělské usedlosti č. p. X, která patřila právním předchůdcům žalobce, a nikdy nebyla součástí předmětné parcely, která je v katastru nemovitostí evidována ve vlastnictví Ing. arch. E. K. a K. K. v režimu společného jmění manželů.

7. Žalovaný podle svých slov prověřil vývoj a stav geometrického a polohového určení předmětné parcely a dospěl k závěru, že v evidenci nemovitostí již byla evidována ve stejných hranicích jako dnes v katastrálním operátu. V těchto hranicích se v roce 1977 stala majetkem Ing. arch. E. K. a K. K. Zásah do evidovaného geometrického a polohového určení a změny v evidované výměře by bylo možné provést pouze v případě zřejmého omylu při vedení katastru, kdy se zobrazení hranic parcel opraví podle původního výsledku zeměměřické činnosti. V tomto případě žádný původní zeměměřický výsledek k dispozici nebyl. Jde o chybu vzniklou nepřesností při zobrazení parcely v mapě, kterou je katastrální úřad oprávněn opravit za podmínek § 44 odst. 3 katastrálního zákona na základě zeměměřické činnosti a písemného prohlášení vlastníků dotčených pozemků. V řízení byl předložen geometrický plán č. 208-238/2015, nikoli však souhlasné prohlášení vlastníků.
8. Uzavřel, že se zabýval nejen obnovou katastrálního operátu přepracováním, ale i žalobcem tvrzenou chybou v geometrickém určení hranic parcely a zjištěné skutečnosti vysvětlil a popsal v napadeném rozhodnutí, na jehož odůvodnění odkázal.

Replika žalobce

9. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že žalovaný se nevypořádal se všemi jeho námitkami a řádně nezjistil skutečný stav věci, správní orgány neuvedly, z jakých důkazů vycházely, a odmítly jím předložené důkazní prostředky, zejména ústavní posudek, geometrické zaměření pozemků a odborné vyjádření geodetické kanceláře Ing. L. P., které podle žalobce prokazují nesoulad katastrální mapy se skutečným stavem nemovitostí v terénu, a to s poukazem na dosud nepravomocný rozsudek „soudu prvního stupně“, který správním orgánům předložila osoba zúčastněná na řízení. Žalobce uvedl, že v katastru nemovitostí je evidována listina se záznamem podrobného měření změn č. j. 476/2008, která prokazuje, že sporná část předmětné parcely nemá s předmětnou parcelou nic společného. Katastrální úřad k ní však při obnově katastrálního operátu odmítl přihlédnout, ačkoli jej na to žalobce upozornil i písemně. Úvahu žalovaného o tom, jak došlo ke sloučení „obdélníku“ s předmětnou parcelou, žalobce označil za spekulativní. Nezákonným pak podle něj byl poukaz správních orgánů na nutnost předložení souhlasného prohlášení k předloženému geometrickému plánu č. 208-238/2015.
10. Žalobce dále uvedl, že průběh vlastnických hranic zobrazených v původní analogové katastrální mapě pohledově neodpovídá průběhu vlastnických hranic zobrazených v nové, obnovené katastrální mapě. K tomu došlo proto, že katastrální úřad vycházel z nepřesných údajů evidovaných v katastru nemovitostí a ponechal bez povšimnutí skutečný stav pozemků v terénu. Stejně tak existuje evidentní rozdíl mezi geometrickým a polohovým určením předmětných nemovitostí v bývalé katastrální mapě a obnovené digitální katastrální mapě, který spočívá v nakopírování neoprávněně zakreslené slučky bez jakékoli aktualizace a příslušné listiny, kdy katastrální úřad nepřipustně provedl sloučení sporné části předmětné parcely s předmětnou parcelou. Žalobce přiložil též souhlasné prohlášení ze dne 22. 3. 2016 uzavřené mezi ním a obcí Holedeč, podle kterého měla obec uznat držbu jeho otce týkající se té části pozemku, který zasahuje do pozemku sloužícího jako Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přístupová komunikace spojující veřejnou komunikaci a bývalou zemědělskou usedlost včetně domu č. p. X, a kopii vyrozumění o provedeném vkladu pozemku parc. č. XA.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

11. Ing. arch. E. K. jako osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření uvedla, že napadené rozhodnutí považuje za správné, neboť předmětná parcela má po celou dobu, co ji vlastní, tj. více než 40 let, stejný tvar i výměru. Digitalizace katastrálních map nemění majetkoprávní vztahy v území. Shrnula též průběh soudního řízení ve věci vlastnictví sporné části předmětné parcely, kdy posledním zatím vydaným rozhodnutím je rozsudek Okresního soudu v Lounech ze dne 3. 7. 2020, č. j. 10 C 98/2012-1743, kterým byla žaloba žalobce zamítnuta a který ke svému vyjádření přiložila. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal odvolání, o kterém dosud nebylo rozhodnuto.
12. Osoba zúčastněná na řízení dále uvedla, že žalobce na podkladě územního rozhodnutí o dělení pozemku vydaného Městským úřadem Žatec dne 26. 1. 2016, č. j. MUZA 1532/2016, získal část pozemku parc. č. XB v k. ú. X, který byl v novém geometrickém plánu označen jako parc. č. XA. Pozemek parc. č. XB před rozdělením vlastnila obec Holedeč a jednalo se o pozemek, který sloužil zejména pro odvod dešťových vod z horní části obce. Podle odůvodnění rozhodnutí obec Holedeč zamýšlela oddělený pozemek na žalobce převést z důvodu opravy odvodňovacího žlabu. To se však týká jejího vlastnictví předmětné parcely jen okrajově, i když lze na základě toho konstatovat, že se žalobce stal jejím přímým sousedem. Nerozdělený pozemek parc. č. XB totiž do té doby odděloval předmětnou parcelu a pozemek žalobce parc. č. st. XC, vše v k. ú. X.

Další vyjádření žalobce

13. Žalobce na vyjádření osoby zúčastněné na řízení reagoval vyjádřením doručeným soudem dne 25. 11. 2020, ve kterém popsal svůj postup v řízení zahájeném u Okresního soudu v Lounech (který v tomto svém podání setrvale označuje jako „soud prvního stupně“) a své výhrady k průběhu zmíněného civilního soudního řízení, soudci, který věc rozhodoval, úkonům, které v rámci něj učinili Ing. arch. E. K. a K. K., a vydaným rozhodnutím, zejm. rozsudku ze dne 3. 7. 2020, č. j. 10 C 98/2012-1743. Rovněž žalobce rozporoval údajné tvrzení osoby zúčastněné na řízení učiněné v jejím vyjádření k žalobě, a sice že je vlastníkem pozemků p. č. XD a p. č. XE, které mají sloužit jako přístup po nezpevněné komunikaci spojující místní veřejnou komunikaci s bývalou zemědělskou usedlostí včetně domu č. p. X v k. ú. X, a navrhl k prokázání svých tvrzení důkazy. K tomu soud pro přehlednost podotýká již zde, že žádné takové tvrzení vyjádření osoby zúčastněné na řízení neobsahovalo.
14. Žalobce nesouhlasil s tím, že Ing. arch. E. K. a K. K. ve správním řízení správním orgánům na podporu svých tvrzení předkládali jako důkazy dnes již zrušené rozsudky obecných soudů a že správní orgány na ně ve svých rozhodnutích poukazovaly a naopak odmítly hodnotit žalobcem vyjmenované a v řízení předložené listinné důkazy prokazující skutečný stav předmětných pozemků v terénu. Správním orgánům vytýkal, že při obnově operátu stále bylo odkazováno na nepřesné údaje evidované v katastru nemovitostí, ačkoli ty již dlouho neodpovídají skutečnému stavu pozemků v terénu tak, jak jsou užívány jejich vlastníky, což vyplývá i z geometrického zaměření nemovitostí. Žalobce se vyjádřil ke skutečnostem souvisejícím s držbou a nabytím vlastnického práva k původní zemědělské usedlosti včetně domu č. p. X včetně sporné části předmětné parcely jeho právním předchůdcem, resp. žalobcem. Uvedl, že geometrické zaměření předmětných nemovitostí

potvrdilo, že původní analogová katastrální mapa byla chybná. Vyjádřil se i k charakteru pozemků parc. č. XB a parc. č. XA v k. ú. X.

Ústní jednání soudu

15. Při jednání soudu konaném dne 29. 3. 2022 žalobce v plném rozsahu odkázal na znění žaloby, její doplnění, svou repliku a své další vyjádření k žalobě doručené soudu dne 25. 11. 2020 a navrhl, aby soud žalobě vyhověl. Konstatoval, že původní analogová mapa byla chybná a při obnově operátu došlo k zopakování chybné slučky, která v něm byla zapsána bez listiny. Podle rozhodnutí Ústavního soudu je přitom třeba vycházet ze skutečného stavu nemovitostí v terénu. Geometrický plán č. 208-238/2015 ze dne 16. 12. 2015 byl založen ve využitelných materiálech, a mělo se z něj proto vycházet. Zdůraznil též otázku komunikační nezbytnosti spojenou s jeho požadavkem a to, že rozhodnutí okresního a krajského soudu ve věci určení vlastnického práva ke sporné části předmětné parcely bylo Nejvyšším soudem zrušeno.
16. Pověřený pracovník žalovaného při tomtéž jednání odkázal na písemné vyjádření k žalobě a předložený správní spis s tím, že nadále navrhoval zamítnutí žaloby, neboť správním orgánům v této věci nepřísluší projednávat spory o vlastnictví.
17. V souladu s § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) soud pro nadbytečnost zamítl všechny návrhy žalobce na provedení dokazování.

Posouzení věci soudem

18. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
19. Po přezkoumání skutkového a právního stavu, který zde byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a proběhlém ústním jednání soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
20. Podle § 40 odst. 1 katastrálního zákona obnova katastrálního operátu je vyhotovení nového souboru geodetických informací a nového souboru popisných informací v elektronické podobě, které se provede
 - a) novým mapováním,
 - b) přepracováním souboru geodetických informací, nebo
 - c) na podkladě výsledků pozemkových úprav.
21. Podle § 43 katastrálního zákona se při obnově katastrálního operátu přepracováním převádí dosavadní katastrální mapa do elektronické podoby. Podrobnější podmínky a postup v řízení je upraven v § 55 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální vyhláška“).

22. Podle § 55 odst. 2 katastrální vyhlášky se při obnově katastrálního operátu přepracováním provede a) částečná revize katastru v rozsahu alespoň podle § 43 odst. 5, b) doplnění pozemků dosud evidovaných zjednodušeným způsobem do obnovovaného souboru geodetických informací, c) oprava zjištěných chyb v katastru, d) porovnání souladu mezi souborem popisných a souborem geodetických informací.
23. Podle § 55 odst. 4 katastrální vyhlášky se v souboru popisných informací při obnově katastrálního operátu přepracováním při shodném kódu způsobu určení výměry ponechávají dosavadní výměry v případě, že nejsou překročeny mezní odchylky, a v ostatních případech se zavedou výměry určené ze souřadnic lomových bodů v obnoveném katastrálním operátu.
24. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že katastrální úřad provedl obnovu katastrálního operátu pro katastrální území Veletice, a to přepracováním souboru geodetických informací podle § 40 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona. Došlo tedy k digitalizaci katastrální mapy, kdy byl její obsah převeden z analogové formy do digitální formy (grafického souboru).
25. Obnova katastrálního operátu přepracováním je nejčastějším způsobem, kterým probíhá tvorba digitální katastrální mapy a kdy se přepracovává původní katastrální mapa do nové elektronické (digitální) podoby bez toho, aby docházelo k činnostem v terénu. **U tohoto typu obnovy se tedy neprovádí zjišťování průběhu hranic ani jejich měření podle skutečného stavu v terénu.** Smyslem této metody je využití předchozích výsledků zeměměřické činnosti, které umožňují převod mapy vedené doposud analogovým způsobem do digitální podoby pouze za pomoci výpočetní techniky.
26. Při obnově operátu přepracováním se provede částečná revize katastru s doplněním neúplných údajů, doplnění pozemků dosud evidovaných zjednodušeným způsobem do obnovovaného souboru geodetických informací, oprava zjištěných chyb v katastru a porovnání souladu mezi souborem popisných a souborem geodetických informací.
27. Zvláštní senát v usnesení ze dne 15. 6. 2005, č. j. Konf 90/2004-12, publ. pod č. 695/2005 Sb. NSS, konstatoval, že „je zřejmé, že *obnova katastrálního operátu je souborem úkonů evidenčního a technického rázu a že nesměřuje ke změně právních vztahů*“. Z uvedeného je zjevné, že v rámci obnovy katastrálního operátu není katastrální úřad oprávněn jakkoliv rozhodovat o **existenci či rozsahu** vlastnického nebo jiného práva k dotčené nemovitosti (srov. též např. rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 10/2009 a sp. zn. 6 As 380/2017).
28. Podle § 5 odst. 2 katastrálního zákona katastrální operát tvoří
 - a) soubor geodetických informací, který zahrnuje katastrální mapu a její číselné vyjádření,
 - b) soubor popisných informací, který zahrnuje údaje podle § 4 odst. 1 písm. b) až f),
 - c) dokumentace výsledků šetření a měření pro vedení a obnovu souboru geodetických informací, včetně místního a pomístního názvosloví,
 - d) sbírka listin, která obsahuje rozhodnutí orgánů veřejné moci, smlouvy a jiné listiny, na jejichž podkladě byl proveden zápis do katastru, úplná znění prohlášení vlastníka domu a dohody spoluvlastníků o správě nemovitosti,
 - e) protokoly o vkladech, záznamech, poznámkách, dalších zápisech, opravách chyb, námitkách proti obnovenému katastrálnímu operátu, výsledcích revize katastru a o záznamech pro další řízení.

29. Podle § 45 odst. 3 katastrálního zákona mohou vlastníci a jiní oprávnění během vyložení obnoveného katastrálního operátu a ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy skončilo jeho vyložení, podat námitky proti obsahu obnoveného katastrálního operátu. O podaných námitkách rozhoduje katastrální úřad.
30. V souladu s § 4 odst. 1 písm. e) katastrálního zákona je třeba jiným oprávněným rozumět oprávněného z jiného práva k dotčené nemovitosti, které se zapisuje do katastru.
31. Podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly
- a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru,
 - b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.
32. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2018, č. j. 8 As 176/2017-39, „o omyl zřejmý se jedná pouze v případě, že je chyba v katastru naprosto evidentní. Tento omyl musí být zřejmý ve vztahu ke všem dotčeným subjektům, tj. vlastníkům sousedících pozemků. Chyby v katastru, k jejichž zjištění se katastrální úřad neobejde bez podrobného zkoumání právní a skutkové stránky případu, nejsou způsobeny zřejmým omylem. Vedle toho pouhý nesoulad mezi hranicí v katastru evidovanou a v terénu skutečně užívanou není důvodem pro opravu údajů zapsaných v katastru (srov. rozsudky NSS ze dne 11. 1. 2011, čj. 8 As 24/2010-112, ze dne 13. 4. 2017, čj. 10 As 307/2016-38)“.
33. Podle § 36 odst. 2 katastrálního zákona opravu na základě návrhu podle odstavce 1 provede katastrální úřad do 30 dnů, ve zvlášť odůvodněných případech do 60 dnů, ode dne doručení návrhu. Podle odst. 3 tohoto ustanovení oznámení o provedené opravě nebo o tom, že opravu na návrh neprovedl, protože se nejedná o chybu, doručí katastrální úřad vlastníkovi a jinému oprávněnému. Současně je poučí o možnosti postupu podle odstavce 4. Podle odst. 4 tohoto ustanovení, sdělí-li do 30 dnů od doručení oznámení vlastník nebo jiný oprávněný katastrálnímu úřadu, že s provedenou opravou nebo s tím, že se nejedná o chybu, nesouhlasí, vydá katastrální úřad rozhodnutí ve věci.
34. Podrobnější podmínky a postup v řízení upravuje § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky, podle kterého chybné údaje katastru, které vznikly **zřejmým omylem** při vedení a obnově katastru, a to geometrické a polohové určení, číslo parcely, údaj o právu, upozornění, druh pozemku, způsob ochrany nemovitosti, způsob využití nemovitosti, údaj o budově včetně údaje o její dočasnosti, údaj o jednotce, cenový údaj a údaj pro daňové účely, katastrální úřad opraví **na základě původního výsledku zeměměřické činnosti nebo listiny, která byla podkladem pro zápis tohoto údaje do katastru**, a v případě chyby vzniklé zřejmým omylem při obnově katastrálního operátu i na základě výsledků zjišťování hranic.
35. Podle odst. 3 tohoto ustanovení chybné geometrické a polohové určení, které vzniklo nepřesností při podrobném měření a zobrazení předmětu měření v katastrální mapě, nejde-li o případy podle odstavce 2, opraví katastrální úřad na základě
- a) výsledku zeměměřických činností, který je využíván pro vyznačení příslušného předmětu polohopisu do katastrální mapy, a
 - b) písemného prohlášení vlastníků pozemků, že hranice pozemků nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna.

36. Podle § 2 odst. 1 písm. g) katastrální vyhlášky se původním výsledkem zeměměřické činnosti rozumí výsledek zeměměřických činností, který **byl podkladem pro zápis platného geometrického a polohového určení.**
37. Podle § 2 odst. 1 písm. j) katastrální vyhlášky se záznamem podrobného měření změn rozumí výsledek zeměměřických činností podle této vyhlášky, jakož i obdobné výsledky zeměměřických činností, provedených podle dřívějších právních předpisů, dokumentované u katastrálního úřadu, zejména měřická část geometrického plánu, polní nebo měřický náčrt a s nimi související dokumentace, například zápisník měřených údajů.
38. Podle § 2 odst. 1 písm. e) katastrálního zákona je geometrickým určením nemovitosti a katastrálního území určení tvaru a rozměru nemovitosti a katastrálního území, vymezených jejich hranicemi v zobrazovací rovině.
39. Podle § 2 odst. 1 písm. f) katastrálního zákona je polohovým určením nemovitosti a katastrálního území určení jejich polohy ve vztahu k ostatním nemovitostem a katastrálním územím.
40. Podle § 2 odst. 1 písm. g) katastrálního zákona je výměrou parcely vyjádření plošného obsahu průmětu pozemku do zobrazovací roviny v plošných metrických jednotkách; velikost výměry vyplývá z geometrického určení pozemku a zaokrouhluje se na celé čtvereční metry; výměra parcely je evidována s přesností danou metodami, kterými byla zjištěna, přičemž jejím zpřesněním nejsou dotčena práva k pozemku.
41. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2016, č. j. 6 As 166/2015-27, *„katastrální úřad je oprávněn (a povinen) opravit pouze takové údaje v katastru, které jsou chybné v důsledku zřejmého omylu. Musí zde tedy existovat rozpor mezi údaji katastru a listinami založenými ve sbírce listin. Zápis v katastru je podmíněn jednak existencí listiny, jednak tím, že tato listina má určitý obsah, ze kterého vyplývá závěr o existenci či neexistenci určitých práv nebo povinností vztahujících se k nemovitosti. Při opravě chybného údaje katastru podle § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky [obdoba nyní účinného § 36 odst. 1 katastrálního zákona – pozn. soudu], nemůže katastrální úřad vybočit ze své evidenční role a při rozhodování o opravě chybného údaje fakticky nalézat právo, tedy též posuzovat, za jakých podmínek práva vznikají, zanikají, mění se jejich obsah, přecházejí na jiné osoby. To přísluší pouze soudům v občanskoprávním řízení. Katastrální úřad může v řízení o opravě chyby katastru činit jen základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin a nemůže řešit sporné právní otázky.“* (zvýraznění provedeno zdejším soudem)
42. Účelem institutu opravy chyby v katastrálním operátu tedy je odstraňování rozporu mezi jednotlivými částmi katastrálního operátu, nikoliv rozporu evidovaných údajů se skutečným stavem. Jedná se o případy, kdy údaje zapsané v katastru neodpovídají obsahu v operátu založených podkladů, na jejichž základě se takové údaje obsahem katastru staly. Řízením o opravě chyby proto zásadně nelze řešit spory o existenci a obsah vlastnického práva či jiného věcného práva k nemovitosti; smyslem přezkumu zákonnosti postupu katastrálního úřadu je v daném případě zajistit, aby skutečnosti zanesené do katastru nemovitostí byly zapisovány obsahově správně a zákonem stanoveným postupem.
43. Při opravě chybného údaje katastrální úřad nemůže fakticky nalézat právo, tedy posuzovat, za jakých podmínek práva vznikají, zanikají, mění se jejich obsah, přecházejí na jiné osoby apod. To přísluší pouze soudům v občanskoprávním řízení. Proto katastrální úřad může v řízení o opravě chyby v katastru činit jen základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin a nemůže řešit sporné právní otázky

spočívající např. v posouzení, kdo je vlastníkem konkrétní nemovitosti či jaký je skutečný průběh mezi vlastníky sporné hranice mezi pozemky. Rozhodnout konečným způsobem ve sporu o právním vztahu k nemovitosti může pouze obecný soud v nalézacím řízení, nikoli katastrální úřad cestou opravy chyby v katastrálním operátu.

44. S ohledem na uvedené je zřejmé, že většina námitek žalobce uplatněných ve správním řízení i v řízení před soudem se mýlí s předmětem řízení a pravomocí katastrálního úřadu a žalovaného v řízení o námitkách proti obsahu obnoveného katastrálního operátu, resp. při postupu podle § 36 katastrálního zákona. V řízení zahájeném podáním žalobce ze dne 29. 11. 2016 totiž není možné zabývat se „*skutečným stavem pozemků v terénu*“, neboť v tomto řízení není rozhodné, zda zápis v katastru skutečnému stavu pozemků v terénu odpovídá, když se zkoumá pouze to, zda se pracovník katastrálního úřadu při vedení či obnově katastrálního operátu dopustil zřejmého omylu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 1. 2014, č. j. 7 As 123/2013-28).
45. Není namístě ani hodnotit listiny, které mají dokazovat vlastnické právo žalobce ke sporné části předmětné parcely, avšak nebyly podkladem pro zápis údaje do katastru a nejsou založeny ve sbírce listin, a jako takové proto nemohou být důvodem, aby bylo v katastru nemovitostí zapsáno vlastnické právo žalobce. Stejně tak se správní orgány nemají zabývat tím, zda je zabezpečen přístup žalobce k jeho stavbám nebo jak se žalobce stal vlastníkem pozemku parc. č. XA a jaký je charakter tohoto pozemku. Některé tyto skutečnosti mohou být předmětem jiných řízení, přičemž minimálně řízení na určení vlastnického práva u civilního soudu žalobce již vede. Jeho průběh a výsledek je však pro posouzení právě projednávané věci rovněž nerozhodný.
46. U listin, které podle žalobce mají prokazovat nabytí vlastnického práva ke sporné části předmětné parcely u něj či jeho předchůdce, a stejně tak u listin, které se týkají nabytí vlastnického práva k nemovitostem Ing. arch. E. K. a K. K. či jejich předchůdcem, je navíc třeba poukázat na to, že v režimu opravy chyby v katastrálním operátu lze napravit nejen chybu, ke které došlo při vedení katastru nemovitostí od 1. 1. 1993, ale také chyby vzniklé v období od 1. 4. 1964 do 31. 12. 1992 při zakládání a vedení bývalé evidence nemovitostí. V žádném případě však nelze opravou chyby ve smyslu katastrálního zákona napravit případné chyby zjištěné v dnes již historických pozemkových evidencích, jako je například pozemková kniha či pozemkový katastr. Katastr nemovitostí totiž není přímým nástupcem pozemkových evidencí vedených na našem území před 1. 4. 1964 (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 9. 2012, č. j. 1 As 43/2012-55).
47. Soud s ohledem na právě vymezený předmět řízení a obsah podání žalobce konstatuje, že nepovažuje za účelné, hospodárné a nejspíše ani možné se jednotlivě vypořádat s každou námitkou žalobce, neboť jeho podání v soudním i správním řízení byla značně rozsáhlá, přesto však často ve svých výtkách pouze obecná, a zároveň nedisponovala logickou a přehlednou strukturou. Námitky se v nich často opakovaly či byly jen nepodstatným způsobem přeformulovány, mnohé pak – jak bylo výše konstatováno – ani nesouvisely s předmětem řízení či pro posouzení věci nebyly podstatné. Soud proto vycházel z toho, že správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí. Takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud v nálezu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08: „*Není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.*“ (srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43). Implicitně Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přitom lze za obdobných okolností vypořádat i navržené důkazy, k čemuž podle soudu v daném správním řízení došlo. Právě uvedeným způsobem tedy soud přistoupil k přezkumu správních rozhodnutí a shledal je být plně přezkoumatelnými.

48. Z předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobce dne 29. 11. 2016, tj. ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy skončilo vyložení obnoveného katastrálního operátu vzniklého přepracováním souboru geodetických informací pro katastrální území Veletice, podal obsáhlou námitku, ve které zpochybnil zobrazení předmětné parcely, jejíž součástí byla budova č. p. 49 a která byla od roku 1977 ve vlastnictví Ing. arch. E. K. a K. K., v nové katastrální mapě. Podstatou jeho námitky bylo v obnoveném katastrálním operátu neuvedené jím tvrzené vlastnické právo ke sporné části předmětné parcely, které dovozoval z přidělu usedlosti č. p. X ve X určené jeho právnímu předchůdci, panu M. Š., přičemž v obnoveném katastrálním operátu nebyla vyznačena ani parcela, která by tuto spornou část předmětné parcely představovala. Ze založených výpisů z katastru nemovitostí soud zjistil, že žalobce byl ke dni 11. 11. 2016 evidován jako vlastník pozemků parc. č. st. XF, parc. č. st. XC, jehož součástí je stavba č. p. X, a parc. č. XA v k. ú. X, a Ing. arch. E. K. a K. K. byli ke dni 6. 12. 2016 evidováni jako vlastníci pozemků parc. č. st. XG, jehož součástí je stavba č. p. XH, parc. č. st. XI, parc. č. st. XJ a parc. č. XK v k. ú. X.
49. S ohledem na to, že jako vlastníci předmětné parcely byly v katastru nemovitostí zapsáni Ing. arch. E. K. a K. K. a že žalobce nebyl v katastru nemovitostí zapsán ani jako oprávněný z jiného práva k předmětné parcele [viz § 4 odst. 1 písm. e) katastrálního zákona], považuje soud za zásadní zabývat se nejprve otázkou aktivní legitimace žalobce k podání, o němž následně rozhodl katastrální úřad a k odvolání žalobce následně žalovaný napadeným rozhodnutím, a následně též k podání žaloby. Z listin založených ve spisu soud zjistil, že žalobce byl ke dni 11. 11. 2016 zapsán jako vlastník pozemku parc. č. XA v k. ú. X, způsob využití: ostatní komunikace, který z jedné strany sousedí s předmětnou parcelou. S pozemkem parc. č. XA z protější strany sousedí pozemek parc. č. st. XC, jehož součástí je budova č. p. X a jehož vlastníkem je rovněž žalobce.
50. Způsobilost navrhovatele k podání návrhu na opravu chyby nelze posuzovat pouze z obsahu katastrálního operátu. Návrh na opravu chyby je způsobilý podat jak v katastrálním operátu zapsaný vlastník či jiný oprávněný, tak i **taková osoba, která se právě návrhem na opravu chyby domáhá, aby jako vlastník či jiný oprávněný k dotčené nemovitosti byla zapsána.** Pokud by byl návrh na opravu chyby v katastrálním operátu podán jiným než výše uvedeným subjektem, nelze takové podání označit jako návrh na opravu chyby ve smyslu § 36 odst. 1, jehož doručením by byl nastartován proces opravy chyby v katastrálním operátu na návrh. Takové podání katastrální úřad musí považovat za pouhý podnět k provedení opravy chyby z úřední povinnosti a při jeho vyřizování postupuje v souladu s § 42 správního řádu (viz komentář k § 36 in BAREŠOVÁ, E., BLÁHOVÁ, I. a kol., H: Katastrální zákon. Komentář, Praha: Wolters Kluwer, a. s., 2015).
51. Z podání žalobce je jako stěžejní zřejmá jeho námitka nesprávnosti zápisu v katastru ohledně vlastnického práva Ing. arch. E. K. a K. K., která souvisela s jeho požadavkem být zapsán jako vlastník pozemku, který má být **částí** předmětné parcely (jinak i jen „sporná část předmětné parcely“), u které jako vlastníci byli evidováni manželé Kolářovi. Namítané vlastnické právo žalobce odvozoval z přidělu bývalé zemědělské usedlosti včetně domu č. p. X ve X určené jeho právnímu předchůdci, panu M. Š. Podle soudu byl žalobce aktivně legitimován k tomu proti obsahu obnoveného katastrálního operátu podat námitku namítající nesprávnost v zápisu vlastnického práva k předmětné parcele, resp. ke sporné části předmětné parcely. Jde-li však o další údajně chybné údaje v katastru, ty všechny se Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

týkaly předmětné parcely, nikoli pozemků, u kterých byl jako vlastník či jiný oprávněný v katastru zapsán žalobce. Soud je toho názoru, že za situace, kdy by nebyla shledána chyba spočívající v chybném nezapsání vlastnického práva žalobce pro spornou část předmětné parcely v obnoveném katastrálním operátu, nebyla by zde dána aktivní legitimace žalobce k podání dalších námitek proti obsahu obnoveného katastrálního operátu, resp. návrhu na opravu chybného údaje katastru týkajícího se předmětné parcely.

52. Správní orgány proto měly v první řadě posoudit, zda při vedení či obnově katastru došlo ke zřejmému omylu, na jehož základě v katastru není evidován zápis vlastnického práva žalobce ke sporné části předmětné parcely.
53. Pouze pokud by správní orgány shledaly, že v katastru nebyl z důvodu zřejmého omylu jako vlastník sporné části předmětné parcely evidován žalobce, měly provést opravu tohoto údaje a zabývat se i dalšími namítanými chybami v katastru týkajícími se předmětné parcely. Chybné údaje obnoveného katastrálního operátu týkající se nemovitostí, u kterých byl žalobce v době podání v katastru zapsán jako vlastník, žalobce ve své námitce ani následně v žalobě nenamítal. Tvrdil-li chybné geometrické a polohové určení předmětné parcely (podle katastru nemovitostí ve vlastnictví Ing. arch. E. K. a K. K.), nikdy z jeho námitek nevyplývalo, že v důsledku toho je **konkrétním** způsobem dotčeno geometrické a polohové určení nemovitostí, u kterých byl zapsán jako vlastník. To je dáno především tím, že žalobcem požadovaný pozemek měl vzniknout oddělením sporné části z předmětné parcely, tedy mělo jít o změnu dopadající do vnitřního uspořádání předmětné parcely (změna jejího tvaru, rozměru, výměry a polohy v důsledku žalobcem požadovaného oddělení sporné části), která „nepůsobí navenek“, a tím pádem se nedotýká geometrického a polohového určení sousedního pozemku, u kterého byl žalobce v době podání v katastru zapsán jako vlastník. Namítaná změna geometrického a polohového určení pozemků, ke kterému mělo obnovou operátu dojít, totiž podle žalobce měla mít původ v chybném sloučení sporné části předmětné parcely s předmětnou parcelou.
54. Stejně tak se práv žalobce nemůže dotknout ani případný jiný než doposavad evidovaný údaj o výměře předmětné parcely nebo údajný rozpor se skutečností u evidovaného druhu předmětné parcely, jejímž není vlastníkem. Podle napadeného rozhodnutí údaj o výměře vyšel z grafického počítačového souboru digitalizované mapy a z důvodu nepřekročení mezní odchylky ani nebyl jako nový údaj evidován. Šlo totiž pouze o zpřesnění výměry, nikoli o chybu v katastrálním operátu. K tomu lze v obecném duchu konstatovat, že hodnota evidované výměry parcely v katastru nemovitostí není neměnným údajem, a proto není ani uvedena mezi závaznými údaji katastru nemovitostí a její změnou nejsou dotčeny existující právní vztahy k pozemku. Rozsah reálného vlastnictví k pozemku v terénu se v případech změn výměr parcely nemění. Předmětem vlastnictví před změnou evidované výměry parcely i po ní je stále tentýž pozemek, resp. totožná část zemského povrchu. Případnou změnou ve výměře jedné parcely tedy rozhodně nedochází k odebrání části pozemku jednomu vlastníkovu a jejímu přidělení jinému, neboť hranice pozemků, a tedy i vlastnické právo zůstávají při této operaci nedotčeny. V podobně obecném duchu lze zopakovat, že u provedeného druhu obnovy operátu přepracováním se nezjišťuje skutečný stav pozemků v terénu, a doplnit, že obsahem částečné revize prováděné při obnově operátu přepracováním podle § 55 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 43 odst. 5 katastrální vyhlášky není mj. revize druhu pozemků.
55. Správní orgány ve svých rozhodnutích s odkazem na konkrétní listiny založené ve svém spise nepřisvědčily důvodnosti námítky, podle které žalobce nebyl v obnoveném katastrálním operátu chybně evidován jako vlastník sporné části předmětné parcely, neboť Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

hranice sporné části předmětné parcely nebyly obsahem dosavadní analogové mapy a takováto skutečnost ani nevyplývala z využitých podkladů pro zápis příslušného údaje založených ve sbírce listin katastrálního úřadu.

56. Rovněž soud z analogové mapy území, která byla při obnově operátu převáděna do digitální podoby, a jejího zpřesněného rastru, ověřil, že do analogové mapy nebyla zanesena parcela představující spornou část předmětné parcely. Ve sbírce listin pak nebyla založena žádná listina, která by nasvědčovala tomu, že tato parcela má být v katastrální mapě vyznačena a že žalobce má být evidován jako její vlastník. Důvod, proč v digitální katastrální mapě po obnově operátu již není zanesena čára vedoucí z rohu stavby na předmětné parcele na lom parcely č. XA, byl správními orgány v jejich rozhodnutí řádně a dostatečně zdůvodněn tím, že podle stávajících předpisů se již nejedná o další prvek polohopisu vyjmenovaný v § 5 odst. 2 katastrální vyhlášky. Nešlo tedy v žádném případě o průběh vlastnické hranice.
57. Geometrický plán č. 208-238/2015 ze dne 16. 12. 2015 vyhotovený Ing. L. P., na který se žalobce často odvolával, byl katastrálnímu úřadu předložen. Jelikož však pro chybějící písemné prohlášení vlastníků pozemků (Ing. arch. E. K. a K. K.) ve smyslu § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky na jeho základě nedošlo k zápisu platného geometrického a polohového určení pozemků dle zde navrhovaného nového stavu spočívajícího ve vzniku nově vymezených pozemků parc. č. XD a XE, nelze tento geometrický plán považovat za původní výsledek zeměměřické činnosti ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) katastrální vyhlášky. Neuvedení pozemků parc. č. XD a XE v katastrální mapě tím pádem nemůže být zřejmým omylem ve smyslu § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky, který byly správní orgány povinny napravit. Žalobcem rovněž namítaný a ve správním řízení předložený záznam podrobného měření změn č. j. 476/2008 ze dne 14. 11. 2018 se týká pozemků parc. č. XL a XK a nijak neprokazuje, že by žalobce nebyl zapsán jako vlastník sporné části předmětné parcely v důsledku zřejmého omylu. Z namítaného posudku zpracovaného Ing. M. K., MBA, především vyplývá, že spornou je v dané věci především otázka vlastnictví, tj. otázka, kterou není možné vyřešit cestou námitek proti obnovenému operátu či opravou chyby katastrálního operátu. Tato a jí podobné listiny (např. protokol o výpočtu výměr parcel z let 1956/57, listiny obsahující hodnocení geometrického plánu vyhotovené Ing. Polanovou apod.) nebyly a ani by být nemohly podkladem, ze kterého měl katastrální úřad při obnově operátu vycházet.
58. Z uvedeného je podle názoru soudu zjevné, že katastrální úřad postupoval při obnově katastrálního operátu plně v souladu se zákonem i výše uvedenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, neboť pouze přepracoval soubor geodetických informací do digitální formy a ověřil, že stav v platné mapě katastru nemovitostí odpovídá použitelným listinám uloženým v dokumentaci katastrálního úřadu. Při rozhodování o námitkách žalobce pak správní orgány zjistily skutečný stav věci v rozsahu potřebném pro rozhodnutí v dané věci a rozhodly zcela přezkoumatelným způsobem a v mezích svých pravomocí. Žalobce ve správním řízení nedoložil žádné skutečnosti, ze kterých by vyplynulo, že by v obnoveném katastrálním operátu nebyl zapsán jako vlastník sporné části předmětné parcely v důsledku zřejmého omylu. Vzhledem k tomu, že stav údajů v katastru nemovitostí po provedené obnově katastrálního operátu plně koresponduje s příslušnou dokumentací a zákres předmětné parcely po provedené obnově katastrálního operátu přepracováním odpovídá jejímu zákresu před touto obnovou, nemohl katastrální úřad námitkám žalobce proti obnovenému katastrálnímu operátu vyhovět.
59. Pro úplnost soud dodává, že tyto závěry jsou zcela postačující k závěru o správnosti rozhodnutí o nevyhovění námitce žalobce. Další úvahy žalovaného o možném „osudu“ Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

sporné části předmětného pozemku na straně 7 (2. – 4. odstavec) napadeného rozhodnutí s předmětem řízení přímo nesouvisely a byly učiněny do značné míry nad rámec nutného odůvodnění, čehož si byl žalovaný zjevně vědom. Jejich správnost či nesprávnost tak nemůže mít vliv na správnost a zákonnost napadeného rozhodnutí.

60. S námitkami nesouvisejícími s předmětem řízení souvisí i žalobcem hojně namítaná a citovaná judikatura obecných soudů i Ústavního soudu. Ta může být relevantní v jiných řízeních, než je řízení o námitkách proti obsahu obnoveného katastrálního operátu přepracováním, resp. při postupu podle § 36 katastrálního zákona. Konkrétní rozpor v postupu a rozhodnutích katastrálního úřadu a žalovaného v dané věci s judikaturou ve věci řízení o námitkách proti obsahu obnoveného katastrálního operátu přepracováním a v řízení podle § 36 katastrálního zákona však žalobce nenamítl.
61. Obdobně soud přistoupil k návrhům žalobce na rozsáhlé dokazování ve věci, které v celém rozsahu zamítl. K navrženým důkazním prostředkům je třeba v první řadě uvést, že velká část z nich je (na základě podání žalobce, k nimž představovala přílohy) součástí správního spisu, kterým se v řízení ve správním soudnictví dokazování neprovádí. U další velké části důkazních prostředků žalobce neuvedl skutečnosti, které by jimi měly být prokázány. Zejména však soud návrh na provedení těchto důkazních prostředků zamítl s ohledem na výše vymezený předmět řízení, ze kterého vyplývá, že předpokladem pro úspěch v něm je prokázání toho, že zde existuje rozpor mezi analogovou a digitální mapou a mezi údaji katastru a listinami založenými ve sbírce listin. K učinění takového závěru přitom je zásadně zcela postačující porovnání dosavadní a nové mapy a údajů v katastru s listinami založenými ve sbírce listin. Takovýto rozpor žalobce neprokázal a neprokázal ani to, že by došlo k tomu, že ve sbírce určitá listina zakládající k jeho újmě rozpor s údajem v katastru chybou či nedopatřením založena nebyla, ačkoli tomu tak být mělo. Navržené důkazní prostředky tak zejména měly prokazovat skutečnosti, které s předmětem správního řízení a soudního přezkumu nesouvisely. Tentýž závěr přitom lze vztáhnout i na průběh správního řízení.
62. K námitce, podle které měl katastrální úřad zřejmě provést dokazování mimo ústní jednání, aniž by o tom žalobce vyrozuměl, soud konstatuje, že žalobce nijak neuvedl, jak měl katastrální úřad uvedeným postupem zasáhnout do jeho práv, tedy například že a jak mu bylo znemožněno se ke konkrétním důkazům, ze kterých katastrální úřad při svém rozhodování vycházel, vyjádřit. Vzhledem k tomu, že žalobci bylo umožněno seznámit se se správním spisem a následně měl možnost svá procesní práva uplatnit i v odvolacím řízení, soud případný zásah do práv žalobce v důsledku tvrzeného údajného pochybení nepovažuje za vůbec zřejmý. Námitku žalobce proto soud nepovažuje za důvodnou stejně jako neodůvodněnou námitku podjatosti a nedostatku mravnosti, nezávislosti, nestrannosti a odbornosti správních orgánů. Nejen v tomto směru soud upozorňuje, že při formulaci žalobního bodu nestačí jen zopakovat argumentaci přednesenou ve správním řízení nebo na ni či předložené listiny obecně (souhrnně) odkázat. Podjatost úřední osoby pak nelze spatřovat v jejím postupu v řízení nebo v jiných věcech.
63. Nezákonost vydaných rozhodnutí pak samozřejmě nelze shledat ani na základě opakovaně vyjádřeného přesvědčení žalobce, že obnova katastrálního operátu měla proběhnout novým mapováním, nikoli přepracováním souboru geodetických informací. Vliv na zákonnost vydaných rozhodnutí nemůže mít ani skutečnost, že při jejich vydání nebyla dodržena zákonem stanovená lhůta, řízení nebylo přerušeno a žalovaný žalobci ve lhůtě 30 dnů od podání odvolání nesdělil, zda shledal, či neshledal důvody k zahájení řízení o prohlášení nicotnosti prvostupňového rozhodnutí.

64. Závěrem soud konstatuje, že ačkoli se tím s ohledem na předmět řízení nezabýval, existenci vlastnického práva žalobce ke sporné části předmětné parcely nemůže vyloučit. S ohledem na výše uvedené je však zřejmé, že to, že žalobce není jako vlastník sporné části předmětné parcely evidován, není důsledkem zřejmého omylu při vedení či obnově katastru. K řešení takového sporu o vlastnické právo je příslušný soud v občanskoprávním řízení. Jak ostatně shrnul Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 11. 12. 2019, č. j. 14 A 56/2017-61, pravomoc katastrálních úřadů opravit v katastru zjevné chyby dle § 36 odst. 1 zákona o katastru nemovitostí, je nutno vykládat restriktivně. Jejich pravomoc není určena k řešení komplexních sporů o existenci věcných práv, jako je ten mezi žalobcem a osobou zúčastněnou na řízení, neboť ty jsou v pravomoci civilních soudů, ale omezuje se jen na opravu skutečně zjevné chyby, která je patrná na první pohled.
65. Soud z uvedených důvodů žalobu vyhodnotil jako nedůvodnou a podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.
66. Současně soud v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.
67. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, a v předmětném řízení nebyly soudem osobám zúčastněným na řízení uloženy žádné povinnosti. S ohledem na zavedenou praxi krajských soudů a Nejvyššího správního soudu (srov. např. jeho rozsudek ze dne 19. 8. 2016, č. j. 4 As 56/2016-53, ze dne 14. 5. 2015, č. j. 3 As 85/2015-8, ze dne 24. 2. 2016, č. j. 3 As 220/2015-49, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 4 As 223/2015-43, ze dne 6. 10. 2015, č. j. 8 As 171/2014-67, nebo ze dne 6. 8. 2015, č. j. 10 As 43/2015-49, vše dostupné na www.nssoud.cz) soud v dané situaci nezahrnul vypořádání nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení do výroku a zabýval se jím toliko v odůvodnění tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 29. března 2022

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
předseda senátu